

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: Z. H.*, bytem T., proti *žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 30.9.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 2.7.2013 s e z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 30.9.2013 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2013, protože jej považuje za nesprávné kvůli nepříznivému zdravotnímu stavu, který stručně popsal, neboť mu nedovoluje soustavnou pracovní činnost a musí mít šetřící režim; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, protože jeho invalidita odpovídá III. stupni. (K žalobě byla následně připojena mimo jiné i kopie napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 10.9.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.7.2013, jímž mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), tak, že ode dne 18.8.2013 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 14.6.2013 je žalobce invalidní pro invaliditu druhého stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 10.9.2013 žalovaná zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 29.8.2013 byl potvrzen závěr OSSZ Tachov, že žalobce je invalidní jen pro invaliditu*

druhého stupně, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 1c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb. (dále jen **příloha vyhlášky**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60%, a žalobci byla přiznána horní hranici vymezeného rozpětí, tj. 60%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 14.6.2013 a ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 29.8.2013 ČSSZ pracoviště Plzeň soud zjistil, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 60%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX, oddílu A, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna (*datum změny invalidity: 14.6.2013*).

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 24.10.2013 mimo jiné navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. provedení důkazu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na úvaze soudu dle závěru posudku PK MPSV. Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 10.9.2013 bylo žalobci doručeno dne 12.9.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění). Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 19.12.2013 za účasti žalobce a odborného lékaře z oboru interního lékařství. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní, šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Komise hodnotila shodně s lékařem OSSZ (*správně Tachov a nikoli v části posudku uvedené Plzeň-město*) a námitkovým řízením příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti dle kapitoly IX, oddílu A, položky 1c) přílohy vyhlášky, pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici uváděné procentuální ztráty na 60%. U žalobce se jedná o středně těžkou formu zdravotního postižení se středně těžkým poklesem výkonnosti (prokázaná tělesná výkonnost odpovídá zátěžové kapacitě 4 METS, což je v rozmezí 3-5 pro středně těžký pokles výkonnosti) a horní hranice 60% byla zvolena s přihlédnutím k systolické dysfunkci LKS, která se pohybuje od střední až k těžké dysfunkci s hodnotami EFLK 25%-35%. Komise však konstatovala, že vzhledem k ostatním doloženým zdravotním postižením, která limitují pracovní schopnost žalobce zejména při vykonávání jeho dělnické profese malíř-lakýrník, je splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky, ale není důvod pro použití § 4

odstavce 1 téže vyhlášky, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti je 70%, tudíž žalobce vzhledem k zdravotnímu postižení není schopen soustavné výdělečné činnosti; invalidita III. stupně trvá od 21.9.2007. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 10.9.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá ponechání vyššího stupně invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 19.12.2013 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní

ve třetím stupni, nikoli ve druhém stupni, proto je žaloba podaná důvodně a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 10.9.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.7.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV je žalobce nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně s datem vzniku 21.9.2007, když míra jeho poklesu pracovní schopnosti odpovídá 70%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Tachov a poté v řízení o námitkách (přiznáno 60% poklesu pracovní schopnosti).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 21.9.2007 nadále invalidní ve třetím stupni (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *nadále trvání invalidity třetího stupně od uvedeného data*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 102/2013 ze dne 23.12.2013, když rozhodnutí o snížení invalidity z třetího na druhý stupeň by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně již na základě posouzení na OSSZ Tachov či by vyhověla v řízení o námitkách jeho námitce uplatněné proti rozhodnutí ze dne 2.7.2013.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval náklady tohoto řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 23. prosince 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně